

СУТНІСТЬ КУЛЬТУРИ МИРУ ТА ТОЛЕРАНТНОСТІ

КРАМАРЧУК Анна, здобувач вищої освіти спеціальності 071 Облік і оподаткування Миколаївський національний аграрний університет

Анотація: Розглянуто вплив культури миру на зменшення насильства та її залежність від толерантності.

Ключові слова: толерантність, мир, культура, війна.

Проблема толерантності в наш час має важливе значення, що спричинене глобалізацією. Конфлікти між релігією, етнічною ідентичністю різних народів та культур спонукають до актуалізації питання поширення сфер толерантності, формування суспільства неможливе без належного усвідомлення та визначення фундаментальних цінностей. Одним із основних елементів цієї цінності є прояв толерантності.

Під толерантністю розуміють терпляче ставлення один до одного, вміння приймати думки, вірування чи поведінку, що суперечить власним переконанням, визнання рівності та відмова від домінування.[1]

16 листопада 1995 року ЮНЕСКО проголосила та підписала перший міжнародно-правовий документ, що розкриває суть толерантності. В документі зафіксовано головні рівні впровадження принципів толерантності. Принципи толерантності сформовано на рисунку.

Рис 1. Принципи толерантності

Джерело: сформовано автором за інформацією [2]

Міжнародні організації просувають нормативно-законодавчі документи, що зумовлює толерантність та довіру між державами.

Обумовлено, що саме культура миру це невід'ємна частина толерантності, це підхід, що допомагає запобігти насиллю та насильницьким конфліктам та враховує помилки людства протягом всієї історії. Головною ідеєю культури миру є те, що шляхом перетворення очікування та сприйняття зменшується вірогідність війни.

Під значенням культури війни розуміють нетерпимість до інших цінностей, вірувань, ідентичності. Ідеологія культури війни направлена на знищення відмінностей, протиставлень, альтернатив. Існує думка про те, що цей підхід «виправдовує» більшість війн у світі [3].

Культура війни має негативне мислення, але є шляхи змінити його на позитивне. Найпростішим шляхом є модифікація сприйняття, цей спосіб використовували в Європі, а для створення взаємної довіри необхідно було докладати багато зусиль та часу (30-ти річна війна, 100-річна війна). Досягнення високого результату відбулося завдяки стійкій культурі миру, в якій толерантність складає значну частину. Інші шляхи створення культури миру базуються на посиленні довіри та позитивних очікувань між народами, один з них полягає у створення особливих правил, що на думку держави є важливими для наслідування [4].

Збільшення рівня толерантності спричиняє меншу вигоду від насильства та війни. Основою культури миру є взаємозалежність, що стримує агресію та винагороджує співпрацю, чим і створює заохочення до толерантності та умов миру, бо агресія, породжує агресію. І це є закономірним явищем в історії людства.

Отже, вирішення різних конфліктів мирним способом за участі відповідних міжнародних організацій (ООН) і є культурою миру. За таких умов різноманіття інтересів та цінностей були б базою міжнародного правопорядку, а народи краще розуміли б один одного та були б об'єднанні спільною метою та відповідальністю за майбутнє.

Література:

1. Толерантність як ціннісна основа професійної діяльності педагога: посібник / Алевтина Олександрівна Молчанова. – Київ: Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України, 2013. – 188 с.
2. Тарасюк Л. С. Проблема культури толерантності в сучасному суспільстві. *Гуманітарний часопис*. 2013. № 1. С. 39–44.
3. Толерантність та культура миру, 2020. *Prometheus*. URL: <https://cutt.ly/DNnFRf2> (дата звернення: 30.10.2022).
4. Культура миру: посібник з толерантності. Київ : МЦПД, 2018. 100 с.

*Науковий керівник – ВИШНЕВСЬКА Ольга,
д-р економічних наук, професор,
декан обліково-фінансового факультету
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв*